

Εβδομαδιαία σοσιαλιστική εφημερίδα που εκδίδεται στη Νέα Υόρκη στην υπεράσπιση των συμφερόντων των εργαζομένων.

Vol. 14/No 15

20 Απριλίου 2020

Οι άνθρωποι του μόχθου στην Αφρική αντιμέτωποι με βάνουσες επιθέσεις των κυβερνήσεων

Του Τέρρι Έβανς

«Ο ιμπεριαλισμός είναι αποφασισμένος, δεν έχει συνείδηση, δεν έχει καρδιά», εξηγούσε ο Τομάς Σανκαρά, ο ηγέτης της λαϊκής επαναστατικής κυβέρνησης στην Μπουρκίνα Φάσο το 1985. «Ευτυχώς που όσο περισσότερο ανακαλύπταμε πόσο επικίνδυνος εχθρός είναι ο ιμπεριαλισμός, τόσο περισσότερο αποφασισμένοι γινόμασταν να αγωνιστούμε και να τον νικήσουμε. Και κάθε φορά βρίσκαμε νέες δυνάμεις που όρθωναν το ανάστημά τους απέναντί του».

Καθώς εξαπλώνεται σήμερα παγκοσμίως η έντονη οικονομική και κοινωνική κρίση, επιδεινώνονται οι ήδη άθλιες συνθήκες —προϊόν της επί αιώνες αποικιακής και ιμπεριαλιστικής εκμετάλλευσης— που αντιμετωπίζουν οι εργάτες, οι χωρικοί και άλλοι άνθρωποι του μόχθου σε όλη την Αφρική. Όλο και περισσότεροι αναζητούν τρόπους να υπερασπίσουν τον εαυτό τους. Οι εκδηλώσεις διαμαρτυρίας επικεντρώνονται σε αιτήματα για θέσεις εργασίας και τους μισθούς.

«Θα προτιμούσα να διακινδυνεύσω να με ξυλοκοπήσουν οι αστυνόμοι. Δεν μπορώ να μείνω σπίτι και απλά να βλέπω τα νηστικά παιδιά μου να κλαίνε», είπε στην *Wall Street Journal* ο Τζέιμς Κακόζα, οδηγός ταξί από την Καμπάλα της Ουγκάντα, καθώς έψαχνε για να βρει δουλειά.

Στη Νότια Αφρική οι αστυνόμοι και οι στρατιώτες χρησιμοποιούν μαστίγια, δακρυγόνα και πλαστικές σφαίρες για να επιβάλλουν τα μέτρα lockdown (κοινωνικού αποκλεισμού) της κυβέρνησης, τα οποία αποτρέπουν εργαζόμενους και μικροπωλητές να δουλέψουν. Χιλιάδες άνθρωποι δίχως μόνιμες κατοικίες βρίσκονται υπό κράτηση από τις δυνάμεις ασφαλείας σε ανοιχτά στρατόπεδα και άδειες σχολικές εγκαταστάσεις.

Πολλοί από αυτούς που ζουν σε όλη την ήπειρο παρουσιάζονται συστηματικά στον Τύπο και από αστούς πολιτικούς ως απροστάτευτα θύματα φυσικών καταστροφών. Ο πλούσιος φιλόanthropos Μπιλ Γκέιτς χύνει κροκοδείλια δάκρυα μπροστά στην προοπτική να πεθάνουν δέκα εκατομμύρια άνθρωποι σε όλη την Αφρική με την εξάπλωση του κοροναϊού.

Το γεγονός όμως είναι ότι οι ολέθριες κοινωνικές συνθήκες που έχουν επιβάλλει εκεί στους εργαζόμενους —τις οποίες έχουν προκαλέσει λιμοί, πόλεμοι ή επιδημίες όπως ο Έμπολα ή ο κοροναϊός— είναι το αναπόφευκτο αποτέλεσμα της φυσιολογικής λειτουργίας της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης. Η επί δεκαετίες επέκταση της καπιταλιστικής παραγωγής σε όλη την ήπειρο έχει σύρει εκατομμύρια ανθρώπους από την απομόνωση στην ύπαιθρο στις πόλεις και κωμοπόλεις, ξεκινώντας τη διαδικασία διαμόρφωσης μιας σύγχρονης καπιταλιστικής ταξικής δομής. Αυτό περιλαμβάνει μια αυξανόμενη εργατική τάξη που αντιδρά στις επιθέσεις στις συνθήκες ζωής της αναζητώντας τρόπους να αντισταθεί.

Αρκετές εκατοντάδες εργαζόμενοι στην Τύνιδα, την πρωτεύουσα της Τυνησίας, συμμετείχαν σε πορεία στα τοπικά γραφεία της κυβέρνησης στις 31 Μαρτίου για να απαιτήσουν μέτρα άμεσης ενίσχυσης και τη δυνατότητα να δουλέψουν. Η κυβέρνηση έχει επιβάλλει περιοριστικά μέτρα που αποτρέπουν πολλούς εργαζόμενους να πάνε στη δουλειά τους. Ένας οικοδόμος μίλησε εκ μέρους των διαδηλωτών όταν φώναξε «Αφήστε μας να δουλέψουμε»! Χιλιάδες συμμετείχαν σε παρόμοιες δράσεις σε άλλα μέρη της χώρας, όπου η ανεργία ήταν 15% πριν το διάταγμα της κυβέρνησης.

Οι άνθρωποι του μόχθου αντιμετωπίζουν την ιμπεριαλιστική λεηλασία

Σε άλλες περιοχές της ηπείρου, το κλείσιμο μονάδων παραγωγής και οι απώλειες θέσεων εργασίας απειλούν να καταστρέψουν τη ζωή εκατομμυρίων άλλων ανθρώπων. Σε αυτές περιλαμβάνονται χώρες της Δυτικής Αφρικής οι οικονομίες των οποίων έχουν δεχθεί σκληρά χτυπήματα από την παγκόσμια επιβράδυνση της παραγωγής και εμπορίου πετρελαίου τη στιγμή που οι τιμές πετρελαίου έχουν πέσει κατακόρυφα. Τα έσοδα από το πετρέλαιο αντιστοιχούν σε πάνω από 90% των εξαγωγών και 60% των εσόδων των κυβερνήσεων της Νιγηρίας και της Αγκόλας. Χιλιάδες εργαζόμενοι σε διυλιστήρια αντιμετωπίζουν τον κίνδυνο να βρεθούν στον δρόμο.

Ένα από τα αποτελέσματα των περιορισμών των αερομεταφορών που έχουν επιβληθεί στην Κένυα είναι ότι από τις 3 Απριλίου απομένουν μόνο για τέσσερις μέρες απόθεμα παρασιτοκτόνων. Η χρήση παρασιτοκτόνων είναι καθοριστικής σημασίας για την εξουδετέρωση των σμιγών από ακρίδες που καταστρέφουν τις καλλιέργειες. Η έλλειψη αυτή μπορεί να θέσει σε κίνδυνο τον εφοδιασμό με τρόφιμα 13 εκατομμυρίων ανθρώπων, σύμφωνα με το Παγκόσμιο Πρόγραμμα Τροφίμων του ΟΗΕ. Η αναφορά του οργανισμού αυτού λέει ότι σχεδόν το 20% του πληθυσμού 1,2 δισεκατομμυρίων ανθρώπων της Αφρικής ήδη αντιμετωπίζει τον υποσιτισμό.

Επί δεκαετίες οι εργαζόμενοι έχουν αντιμετωπίσει οξεία έλλειψη υγειονομικών παροχών και υγειονομικού προσωπικού. Οι κυβερνήσεις της Αγκόλας, της Ακτής Ελεφαντοστού, της Μοζαμβίκης και του Νότιου Σουδάν δήλωσαν στην Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας ότι δεν έχουν καμία χωρητικότητα σε μονάδα εντατικής θεραπείας.

Αντίθετα προς σε αυτές τις συνθήκες που έχει αφήσει ο ιμπεριαλισμός και η καπιταλιστική κυριαρχία, η νέα έκδοση του *Red Zone: Cuba and the Battle Against Ebola in West Africa* του Ενρίκε Ουμπιέτα Γκόμες εξηγεί ότι επικεφαλής της εξάλειψης της θανάσιμης αρρώστιας του Έμπολα ήταν το διεθνιστικό εθελοντικό υγειονομικό προσωπικό της Κούβας. Η δράση του έδειξε σε όλο τον κόσμο τον νέο τύπο ανδρών και γυναικών που μπορεί να διαμορφώσει μόνο μια ριζική σοσιαλιστική επανάσταση.

www.themilitant.com